

Wrocław, 07.01.2017 r.

Prof. dr hab. Marian Noga

Wyższa Szkoła Bankowa we Wrocławiu

Recenzja

Rozprawy doktorskiej mgr Katarzyny Kwiatkowskiej nt. „Ocena efektywności mechanizmu finansowania podstawowej opieki zdrowotnej w Polsce” napisanej pod kierunkiem prof. nadzw. NIZP – PZH dr hab. Andrzeja M. Fała

Przedstawiona mi do recenzji rozprawa doktorska stanowi ważki problem racjonalnego gospodarowania środkami finansów publicznych. Obecnie w polskiej gospodarce, jak również na świecie rośnie deficyt budżetu państwa i dług publiczny (krajowy i zagraniczny). W związku z tym, władze publiczne muszą nie tylko w sposób przejrzysty gospodarować środkami publicznymi, ale również środki te muszą podlegać optymalizacji ich wykorzystania. Na stronie 23 swojej rozprawy doktorskiej Doktorantka pisze o tym, że w Polsce finansowanie opieki zdrowotnej (POZ) pozwala na stosowanie co najmniej trzech modeli finansowania POZ a mianowicie:

- a) systemu finansowania opartego na stawce kapitacyjnej
- b) finansowanie ryczałtowe
- c) finansowanie opłaty za usługę „ fee for service” [FFS].

Oczywiście, że mamy do czynienia w Polsce z dominującą formą finansowania POZ, ale nie jest to jedyna forma finansowania POZ w Polsce. Stąd Doktorantka stwierdziła, że należy dokonać analizy porównawczej stosowanych modeli finansowania POZ, aby przekonać się, który z nich jest najbardziej efektywny. Na stronie 23 pisze, że: „Celem pracy jest więc porównanie i ocena efektywności modeli finansowania podstawowej opieki zdrowotnej: kapitaacji, ryczałtu oraz opłaty za usługę (FFS)”. Ponadto Doktorantka formułuje cztery cele szczegółowe. Na stronie 24 doktorantka pisze: „Efektem końcowym pracy będzie wskazanie optymalnego modelu finansowania usługi medycznej na poziomie POZ, elementów

wymagających zmiany w celu zapewnienia, takiej optymalizacji oraz wskazanie najistotniejszych punktów do dalszych analiz nad usprawnieniem systemu finansowania POZ w Polsce oraz kluczowych dla właściwych decyzji w zmianie systemowej”.

Tak określony cel rozprawy jest w moim przekonaniu problemem naukowym, który wymaga rozwiązania.

Celowi pracy podporządkowana została struktura rozprawy, którą uważam za trafną i adekwatną dla rozpraw o charakterze badania empirycznego i analizy komparatywnej opartej na optymalizacji kosztowej. Przyjęte w pracy metody doboru próby i wybór najniższej średniej ceny za jedno świadczenie, jako miara oceny efektywności finansowania POZ w województwie mazowieckim uważam za trafną, która nie budzi żadnych zastrzeżeń. Oczywiście identycznego badania można dokonać w dowolnym województwie, co tylko dobrze świadczy o przyjętej metodzie badań.

Strona formalna recenzowanej rozprawy doktorskiej nie budzi żadnych zastrzeżeń. Mam jednak kilka uwag natury merytorycznej o charakterze polemicznym.

Po pierwsze, POZ w Polsce realizowana jest zarówno przez jednostki sektora prywatnego i sektora publicznego (NZOZ i SPZOZ). Wydaje się, że przeciętny Polak nie zdaje sobie sprawy z tego, że dominującym w działalności POZ jest sektor prywatny i że to on dba o możliwie najbardziej efektywne wykorzystanie środków publicznych. Jest to niezwykle ciekawy przypadek właściwej relacji: środki publiczne – operator prywatny.

Po drugie, POZ prowadzona jest w Polsce również w szpitalach. Ciekawe by było dla mnie, czy są one bardziej efektywne od POZ działających jako samodzielne zakłady opieki zdrowotnej. Oczywiście chodzi tutaj o wstępną ocenę, bo ten problem wymaga oddzielnego badania.

Po trzecie, przedstawiony przez Doktorantkę mieszany model finansowania POZ w Polsce jest dobrze opisany i przebadany. Natomiast problemem pozostaje odpowiedź na pytanie: czy finansowanie POZ w Polsce jest wystarczające, na ile jest wystarczające, czy może wymaga podniesienia stawki zdrowotnej ZUS?

Oczywiście problemy te mają charakter polemiczny i nie musiały być zamieszczone w rozprawie. W związku z tym pragnę potraktować je jako pytania, na które Doktorantka postara się udzielić odpowiedzi na publicznej obronie rozprawy doktorskiej.

Reasumując moje rozważania nad recenzowaną rozprawą doktorską, stwierdzam że:

1. Stanowi ona rozwiązanie problemu naukowego

2. Doktorantka wykazała się znajomością warsztatu naukowego i udowodniła, że jest zdolna do samodzielnego prowadzenia badań naukowych
3. Cel pracy został osiągnięty a wnioski są bezpośrednim rezultatem przeprowadzonego badania naukowego
4. Rozprawa stanowi przyczynek do badań optymalizacyjnych finansów publicznych i teorii ekonomii.

Biorąc to wszystko pod uwagę oraz to, że przedstawiona mi do recenzji rozprawa doktorska mgr Katarzyny Kwiatkowskiej napisana została na dobrym poziomie naukowym, stawiam wniosek o dopuszczenie jej do dalszych czynności przewodu doktorskiego a w szczególności do publicznej obrony przed Radą Naukową Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny, gdyż odpowiada ona przepisom dotyczącym stopni naukowych i tytułu naukowego.

Ramona Joga